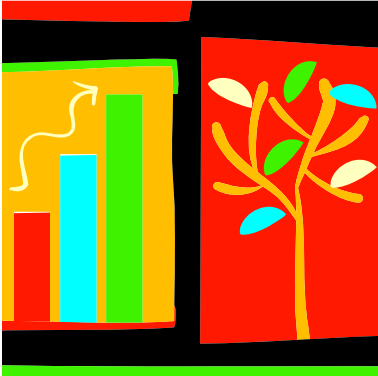

Lonely Wolf

Buồn

Cả buổi tối không ngủ được, tỉnh giấc, nghĩ ngợi và buồn. Có nỗi lòng nào hiểu được lòng em đâu? Tự mình record một đĩa nhạc cho riêng anh, từ selection của các CDs khác nhau. Anh chọn hết những bài anh yêu thích, từ cái thời anh biết yêu em. Thật khó nói hết nỗi lòng của anh sau khi nói thẳng với em. Anh cay đắng nhưng không hận thù, chỉ có điều không biết làm sao để em hiểu được mà thôi. Chỉ có 2 câu nói thôi mà anh đã hurt em thật nhiều, đúng vậy không em? Anh không meant it, nhưng anh cũng chẳng bào chữa. Chẳng để làm gì cả! Dù sao thì anh cũng là người bị hurt nhiều nhất, còn em – vẫn nhớn nhoe vui bạn vui bè

I just can't stop loving you làm anh tiếp tục đau khổ, tiếp tục gặm nhấm một nỗi niềm. Rồi No matter what làm anh nghĩ đến những gì anh đã bỏ qua, đã tha thứ, nhưng mà cuối cùng chẳng để làm gì cả. Và anh đau khổ, vật vờ trong tuyệt vọng. How do i live without you đã làm anh khóc, trong những giấc mơ đớn đau nhất Even when i'm sleeping. Để rồi một cõi lòng cô độc, anh lại lang thang lại không biết làm gì When you're gone... Anh cô đơn, lạc lõng và tự hỏi chính mình Where's the love? Quả thật anh không làm sao tìm được tình yêu

trong cõi đời này. Từ bạn bè, từ người thân, từ em! Bạn bè thì xa cách, selfish, người thân thì ở xa, còn em thì dửng dưng và giả dối... Chẳng bao giờ em sống chân tình, chẳng bao giờ em làm anh tin tưởng ở những tình cảm của em. Thế mà có lúc anh đã tưởng I've finally found someone cơ đấy! Và Goodbye là điều không thể tránh khỏi

Và anh đã cảm nhận được thế nào là life - là cuộc sống. Life is a bitter sweet symphony quả thật chẳng khác chút nào!

Anh cảm nhận được nỗi đau này, nhưng cố tìm một chút an ủi trong thơ ca

“ Nỗi buồn nào rồi cũng sẽ qua đi

Lời an ủi cũng trở thành như thế

Nên bạn đừng bao giờ như thế

Đừng mủi lòng trước những khổ đau”.

Mình sẽ sống để vượt qua những nỗi đau này, để tiếp tục sống và I have a dream.....

Life is beautiful, isn't it?

Love is bitter sweet, isn't it?

People are cruel, aren't they?

My feeling is hurt, oh my mind!

Love is just another world, besides the normal day

Love is nothing - love is worthless,

Love and love....

Lonely Wolf

Hoa bất tử

Tôi gọi em là hoa bất tử - xin em đừng hãnh diện. Hầu hết các loài hoa đều dịu dàng: cẩm chướng, ngọc lan nữ, kể cả các loài hoa to lớn khát vọng như hoa quỳ, kể cả loài hoa có gai sắc như hoa hồng. Tất cả đều rất dịu dàng. Riêng hoa bất tử thì... em biết loài hoa ấy chứ? Những bụi hoa bất tử nở rộ bên con đường xinh tươi kỳ thú ở Đà Lạt. Những cánh hoa bất tử như làn da người rám nắng trên bãi cát nền xanh của Đà Lạt. Những bông hoa không mềm dịu như da người, chạm tay vào cánh hoa bất tử như chạm vào lá khô.

Xin lỗi đã gọi em bằng tên một loài hoa không dịu dàng. Chẳng bao giờ em nói với tôi một lời triu mến. Sợ rằng tôi sẽ thu lấy cái triu mến ấy làm một chiến tích quá kiêu căng? Và em nhận nụ hôn của tôi như người ta nhận đèn đỏ ở ngã tư đường. Thì thôi đành chịu. Chỉ chờ đèn hiệu dứt là vội vã chạy đi... Người phát tín hiệu yêu đương là tôi chỉ còn biết đứng trở lại... trụ đèn ở ngã tư.

Vậy mà em vẫn mặc nhiên làm người tôi yêu. Như thể em tin vào một số mệnh nào đó thôi. Em thấy cái số mệnh ấy có thể hình là tôi. Em chưa bao giờ nói yêu tôi, em chỉ thường xuyên có mặt bên tôi – đi dạo với tôi, uống chung 1 ly nước với tôi khi khát. Còn khi em

không khát thì tôi uống cả chén đắng của niềm dửng dưng. Cũng có lúc em tựa đầu tóc ngắn vào tôi như cố tình thực hiện cái vĩnh cửu của giây phút đó không một chút dịu dàng, cho tôi hiểu là em đang mệt cần 1 chiếc ghế tựa.

Cánh hoa bắt tử như làm bằng giấy. Hoa bắt tử giống với mọi loài hoa giả đựng trong những chiếc hộp thủy tinh. Đây là sự chết giả vờ làm hoa không chết.

Hoa bắt tử khô khan màu nắng úa. Cả những giọt sương long lanh mát rượi cũng làm hoa đổi sắc những giọt sương như tình yêu của mùa xuân giăng trên cỏ hoa.

Hoa bắt tử dửng dưng như không biết rằng niềm vui thì qua mau. Dù hoa bắt tử không đẹp bằng em nhưng niềm dửng dưng thì giống em quá!

Em không biết rằng hạnh phúc nó chỉ hót nơi những trái tim đầy bóng mát dịu dàng, trong những ánh mắt long lanh như sương và trong những nụ cười êm dịu như cỏ. Hay em cho rằng người phụ nữ của thế kỉ này phải như thế? Tôi e sợ cái ngày mà người ta chế tạo ra được 1 người phụ nữ bằng máy. Rồi sẽ có muôn người phụ nữ bằng máy xuất hiện mà chẳng cần có ai chế tạo ra. Trước khi như thế (mà đến thế thì thôi) xin em đừng điện tử hóa trái tim mình

Lonely Wolf

Hoa hướng dương

Đơn độc giữa cánh đồng, một bông hoa hướng dương như một mặt trời bé nhỏ đứng lẻ loi toát lên màu vàng huyền diệu làm lu mờ cả mặt trời lúc bình minh. Ánh nắng ngọt ngào đến, dịu dàng vuốt ve, hôn cái hôn đầu làm bông hoa ngơ ngác, ngỡ ngàng. Dường như cả thế giới loài hoa phải nghiêng mình trước vẻ đẹp trong trắng dịu hiền của đóa hoa hướng dương đang sống trong tình yêu đầu tha thiết êm đềm...

Mặt trời lên cao dần và luôn hướng những tia nắng thật dịu dàng về phía bông hoa. Màu vàng huyền diệu của đóa hoa hướng dương làm mặt trời như sáng hơn. Hoa hồng rực rỡ hơn, hoa tulip thơm hơn. Nhưng khi những hạt sương long lanh của buổi bình minh chưa kịp tan thì một trận cuồng phong bất thần kéo đến. Mây đen che kín bầu trời. Đất mù mịt. Mặt trời biến mất trong mây và bông hoa chẳng thoát kiếm tìm... Rồi nó thút thít khóc. Những hạt ngọc long lanh thánh thót tan vỡ dưới gốc, thân hoa yếu ớt bị gió vật vã nhưng nhờ một sự thần diệu nào đó, nó vẫn xoay được về phía có mặt trời - nó chờ mong một sự chở che ấm áp – nhưng nó có ngờ đâu mặt trời của nó thường ngày hùng vĩ là thế mà giờ đây lại an phận lẫn kín trong mây.

Ôi có lẽ nào mặt trời thân yêu lại nở bỏ mặc cho bão táp phong ba dập vùi thân hoa yếu đuối! Nhưng dấu thể nào chẳng nữa bông hoa vẫn thủy chung xoay mãi theo hướng mặt trời. Dấu thể nào chẳng nữa, bông hoa vẫn đứng vững trước phong ba, đàng hoàng uy nghi trong bão tố.

Cơn bão chưa qua hẳn nhưng giông bão lắng dần. Mây đen chưa tan hết nhưng mặt trời cũng hiện ra lấp ló... Lúc ấy mặt trời mới tìm kiếm bông hoa. Bông hoa vẫn đứng đó, những cánh hoa vẫn xòe căng tràn đầy, màu vàng huyền diệu vẫn đẹp chói chang nhưng bông hoa giận dữ ngoảnh mặt đi, trên những cánh hoa còn thấm đẫm bao giọt nước mắt dỗi hờn buồn tủi. Mặc cho mặt trời vuốt ve, năn nỉ, bông hoa vẫn chưa thể nào tha thứ dấu nó thương mặt trời thân yêu đến cháy lòng!

Thời gian trôi đi, cuộc sống nhiều biến đổi. Ngày xưa mảnh đất nuôi hoa màu mỡ tốt tươi, bông hoa hướng dương chỉ việc lớn vô tư như bao bông hoa khác. Giờ đây mảnh đất nuôi hoa bỗng nhiên cằn cỗi. Bông hoa hướng dương khổ sở vật lộn với cuộc sống. Cuộc sống của nó lúc này sao khốn khó và nghiệt ngã quá chừng! Giữa lúc ấy có bao bàn tay êm ái cùng vươn tới muốn nâng đỡ bông hoa nhưng bông hoa đau khổ không mở lòng với bất cứ một ai, nó vẫn khép chặt cánh cửa trái tim, vẫn cứ sống một mình, âm thầm, lặng lẽ... Ngày qua ngày, đứng giữa một rừng hoa rực rỡ, trông đóa hoa hướng dương nhợt nhạt hẳn đi. Nó bỗng khát thèm một cuộc sống bình thường, thật bình thường thôi để cuộc đời trả lại cho nó nguyên vẹn sự hồn nhiên tươi thắm của một thời tuổi trẻ! Mặt trời buồn bã, âu sầu. Đóa hoa hướng dương vật vã đón đau. Nó quy ngã dần trong bao nỗi khổ buồn cay đắng. Nó thương mặt trời bằng tình

thương tha thiết trong tận cùng sâu lắng. Tuy rằng nó vẫn ngoảnh mặt quay đi, nhưng nó mãi mãi yêu mặt trời, đắm say và tha thiết như buổi ban đầu. Nhưng nó có ngờ đâu khi sắc màu của nó phai tàn dần theo ngày tháng, phai tàn dần vì cuộc đời vất vả nhọc nhằn thì mặt trời của nó lại bắt đầu dành thời gian trau chuốt cho những tia nắng bóng bẩy hơn xưa, và những tia nắng vui tươi ấy lại tung tăng trải rộng khắp cánh đồng, lại hớn hờ nô đùa cùng những đóa hoa tulip ngát hương và những cánh hồng tươi thắm. Nó có ngờ đâu khi đôi lúa chia phôi, khi cội long nó đang tan nát thì mặt trời lại nhanh chóng rũ bỏ mọi ưu phiền để lại lao vào những cuộc vui mới với bao niềm hứng khởi. Vậy thì trái tim nhân hậu và chan chứa yêu thương của bông hoa còn có ý nghĩa gì nữa trong đời? Thật bế bàng vì một kẻ khốn khổ khốn nạn lại dám xót thương một kẻ đang sống an nhàn sung sướng, đang ngụp lặn trong những nguồn vui bất tận. Bông hoa âm thầm sống và âm thầm khóc. Nó khóc mãi, khóc mãi, khóc cho đến khi những giọt nước mắt dần dần kết tụ quanh thân cây và hóa đá! Đến lúc ấy nó mới cay đắng nhận ra rằng cuộc đời này thật lắm điều gian dối và bạc bẽo. Trăn trở đêm ngày, trái tim hoa ghen ứ những niềm đau...

Đã bao lần mặt trời tìm đến hoa nhưng bông hoa không thể nào tha thứ. Đột nhiên, do một sự tình cờ, bông hoa biết được rằng trong suốt những ngày qua chưa một giây phút nào mặt trời nguôi thương nhớ. Bông hoa thấy mình có lỗi vì nó luôn nghiêm khắc với mặt trời. Đến lúc này nó mới thấm thía tình yêu sâu nặng của mặt trời, mới thấu hiểu “những ước mơ lặng thầm, những khát khao gần gũi” của mặt trời trong bao ngày thương nhớ chia xa... Ôi những bông hoa bé dại! Phải chăng bông hoa bé dại chính là hội tụ tình thương để mặt

trời tìm đến như “cái thiếu tìm về nơi sẵn có” ? Trời ơi! “Tâm hồn đói khát ư?” Có lẽ nào lại như thế được? Trái tim hoa buốt nhức. Nó khóc nước nỡ. Nó ân hận xót xa vì những ngày qua nó không hề bù đắp gì được cho mặt trời yêu dấu. Nhưng bao giọt nước mắt nóng bỏng tuôn rơi vẫn không đủ sức làm tan chảy những giọt nước mắt ngày xưa đã kết tụ quanh thân cây và hóa đá, bởi lẽ mặt trời chưa làm sống dậy niềm tin trong trái tim hoa. Bông hoa hiểu rằng mặt trời vẫn yêu nó bằng tình yêu thiêng liêng nhất, rằng mặt trời không bao giờ quên nó trong đời. Nhưng còn lòng chung thủy? Đó, chỉ khi nào mặt trời nhen lại được ngọn lửa tin yêu ấm áp thì những mảnh đá dưới chân hoa mới có thể tan chảy và trôi đi... Nhưng biết đến bao giờ? Biết đến bao giờ những nỗi khổ đau bất hạnh của bông hoa mới tan chảy và trôi đi như thế? Vẫn biết rằng “Tha thứ là sự báo phục quang vinh nhất” Nhưng bông hoa chỉ có thể tha thứ khi nào mặt trời tuyệt đối trung thành!

..... Ai mà biết được kết cục sẽ ra sao?.....

Lonely Wolf

Một phút cô đơn

Một chút buồn thoáng qua. Bầu trời quang đãng nhưng vẫn hơi mờ tối. Buồn mùa đông ư? Phải chăng mùa đông buồn vì sắp phải qua

đi, phải nhường bước trước mùa hạ nghiệt ngã sắp đến? Phải chăng những ngày tháng hạnh phúc ngọt ngào sẽ thoáng qua như mùa đông để trở lại với cõi lòng nóng bỏng nát tan? Thời gian đổi thay, lòng người đổi thay? Cả những cành cây đen sì khẳng khiu còn đổi thay!

Mênh mông quá, tĩnh lặng quá.... Ta cảm thấy mình như một hạt bụi nhỏ giữa cuộc đời này, giữa cái bao la tận cùng của vũ trụ. Thiên hà là một vòng quay với bao niềm vui, nỗi đau, lòng tận tụy. Cuộc sống chỉ là một phần nhỏ nhoi của thiên hà. Nếu như cuộc sống mất đi, vạn vật vẫn sống trong vòng thiên tự của vạn vật. Chim vẫn bay, vẫn hát ca. Lá vẫn đong đưa, vẫn rơi theo tiếng gọi của gió. Mây vẫn bay, vẫn tụ thành mưa, và cỏ cây vẫn tươi tốt hơn bao giờ hết.

Còn cái vòng quay của chính ta ư? Chẳng ảnh hưởng đến ai khi ta chỉ là một vật thể vô hình đối với toàn bộ vạn vật trong vũ trụ này. Không một chút tình, không lưu luyến, không đau, không hạnh phúc. Ta chẳng ảnh hưởng tới ai và cũng chẳng ai ảnh hưởng đến ta. Ta như một thiên hà bị bỏ rơi ngoài vũ trụ và thiên hà này tự quay, tự quay và tự cảm thấy happy

Đánh Máy : Lonely Wolf
Nguồn: Vietnamthuquan-TVonline
Được bạn: TTL đưa lên
vào ngày: 5 tháng 5 năm 2006